

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 7 februari 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Catalunya — Spanien) — Carlos Escribano Vindel mot Ministerio de Justicia

(Mål C-49/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Åtgärder för budgetåtstramning — Lönesänkningar inom nationell offentlig förvaltning — Procedur — Andra konsekvenser — Socialpolitik — Likabehandling i arbetslivet — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 2.1 och 2.2 b — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21 — Domares oavhängighet — Artikel 19.1 andra stycket FEU)

(2019/C 131/15)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Carlos Escribano Vindel

Motpart: Ministerio de Justicia

Domslut

- 1) Artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 2.1 och 2.2 b i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ska tolkas så, att de — med förbehåll för vad som framkommer vid den prövning som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra — inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, vilken, inom ramen för allmänna åtgärder för att minska lönekostnader för att eliminera ett alltför stort budgetunderskott, fastställer olika lönesänkningskoefficienter för grundlöner och lönetillägg för medlemmar av domarkåren, som, enligt den hänskjutande domstolen, visat sig medföra större lönesänkningar, procentuellt sett, för de domare som är placerade i två lägre löneklasser än för domare som är placerade i en högre löneklass, trots att de förstnämnda erhåller lägre lön, tenderar att vara yngre och i allmänhet har kortare anställningstid än de sistnämnda.
- 2) Artikel 19.1 andra stycket FEU ska tolkas så, att principen om domarnas oavhängighet inte utgör hinder för att på sökanden i målet vid den nationella domstolen tillämpa en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, som utan hänsyn till arten av domarnas åligganden, deras anställningstid eller betydelsen av deras arbetsuppgifter, inom ramen för allmänna åtgärder för att minska lönekostnader för att eliminera ett alltför stort budgetunderskott, fastställer olika lönesänkningskoefficienter för grundlöner och lönetillägg för medlemmar av domarkåren, som, enligt den hänskjutande domstolen, visat sig medföra större lönesänkningar, procentuellt sett, för de domare som är placerade i två lägre löneklasser än för domare som är placerade i en högre löneklass, trots att de förstnämnda erhåller lägre lön än de sistnämnda, förutsatt att storleken på den lön som sökanden i det nationella målet erhåller efter den i det nationella målet aktuella lönesänkningen motsvarar vikten av de funktioner han utövar och garanterar oavhängigheten i hans dömande verksamhet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra.

⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.